

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Det foreliggende forslag fra DKP til folketingsbeslutning tager sigte på situationen omkring Helsingør Værft og synes at tage sit udgangspunkt i en forudsætning om, at dette værft skulle stå over for specielt vanskelige problemer. Imidlertid må hertil bemærkes, at Helsingør Værfts problemer ikke er enestående. Tværtimod deles problemerne mere eller mindre af hele den danske værftsindustri. Alle danske værfter er i nød for ordrer, og realistisk set må der på baggrund af den nuværende ordrebogssituation forudses yderligere tilbagegang i beskæftigelsen, medmindre nye ordrer kommer i hus, og udsigterne hertil er mørke.

Danske værfter indtager imidlertid ikke i så henseende nogen særstilling. De problemer, danske værfter står over for, gælder værfter overalt i verden. Vi befinder os i en international værftskrise, som er affødt af en række omstændigheder. En stærk vækst i den globale handelsflådekapacitet er i de senere år blevet sat over for en reduceret fragtefterspørgsel, bl. a. som følge af det almindelige økonomiske tilbageslag i verdensøkonomien tilbage fra 1974. Det heraf følgende store tonnageoverskud har reduceret fragtraterne betydeligt og har bl. a. medført en betydelig oplægning af skibe. Mange kontrakter er blevet annulleret, og rederne er af forståelige grunde yderst tilbageholdende med beordring af nye skibe.

Den minimale ordretilgang står over for den eksisterende store globale skibsbygningskapacitet, som er vokset op i løbet af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne. Man kan illustrere krisens alvor med følgende tal:

Den globale ordrebeholdning pr. 30. september 1957 androg 42,2 mill. bruttoregister-tons mod 82,3 mill. bruttoregister-tons pr. 31. december 1975. De danske værfters ordrebeholdning er i denne periode reduceret fra 2,0 mill. bruttoregister-tons til 0,6 mill. bruttoregister-tons. Omregnet i de såkaldte kompenserede tons, som tager højde for de forskellige skibstypers arbejdskraftindhold, er ordrebeholdningen på danske værfter faldet fra 960.000 kompenserede tons til 600.000 kompenserede tons. Værfternes afleveringer i

kompenserede tons faldt med ca. 20 pct. fra 1975 til 1976 og yderligere med 10 pct. i 1977. Samme produktionsomfang ventes i 1978, men for 1979 og i årene derefter må der regnes med yderligere fald i produktionen. Fra medio 1975 til oktober 1977 er beskæftigelsen inden for nybygning, reparation og motorfabrikation faldet med 7.600 mand, svarende til ca. 25 pct.

I denne situation må regeringens politik tage sigte på værftsindustrien som helhed. Det forekommer mig ikke rimeligt at trække et enkelt værft frem på bekostning af de øvrige værfter. Den af regeringen fulgte værftspolitik må følgelig også omfatte ordninger, som i lige grad har været til gavn for alle danske værfter.

Det er ikke rimeligt at karakterisere den danske regerings værftspolitik som passiv. Regeringen har ikke fundet det muligt og ej heller rigtigt at sætte ind med massive stats-subsidier, som tilfældet har været det i en række andre lande. Dertil har vi også for små ressourcer.

Regeringen opretholder gennem handelsministeriets kontaktudvalg nøje kontakt med værftsindustrien og de problemer, denne står over for. I udvalget er værftsforeningerne, fagbevægelsen og handelsministeriet repræsenteret. Afhængigt af problemernes karakter anmoder udvalget andre ministerier og erhvervsorganisationer m. v. om deltagelse i drøftelserne.

Udvalget har afgivet flere indstillinger til regeringen, ligesom udvalget gentagne gange har rettet henstillinger til værfternes ledelser og værfternes ansatte om mulighederne for gennem samarbejde både på det enkelte værft og mellem værfterne at reducere byggeomkostningerne – opfordringer, som i stort omfang er blevet fulgt.

Udvalgets snævre sammensætning har givet grobund for en åben diskussionsform under udvalgets møder. I den forbindelse henledes opmærksomheden imidlertid på, at de enkelte værfters forhold ikke behandles i udvalget. Konkrete problemer, der er opstået på det enkelte værft, falder uden for udvalgets arbejdsområde.

Regeringen har i overensstemmelse med de indstillinger, som er modtaget fra udvalget, bedst muligt søgt at afhjælpe de vanskeligheder, som skibsbygningsindustrien står over for. Senest kan nævnes den udvidede